

מסכת עירובין

פרק ג

א. בכל מערבין ומשתתפים, חוץ מן המים ומן המלח. והכל נקח בכסף מעשר, חוץ מן המים ומן המלח. הנזדר מן המזון, מן המים ובמלח. מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה. סומכוס אומר, בחליו. ולכהן בבית הפרס. רבי יהודה אומר, אפלו בבית הקברות, מפני שיכול לילך לחוץ ולאכל:

ב. מערבין בדמאי, ובמעשר ראשון שנטלה תרומתו, ובמעשר שני והקדש שנפדו. והכהנים, בחלה ובתרומה. אבל לא בטבל, ולא במעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ולא במעשר שני והקדש שלא נפדו. השולח ערובו ביד חרש, שוטה וקטן, או ביד מי שאינו מודה בערוב, אינו ערוב. ואם אמר לאחר לקבלו ממנו, הרי זה ערוב:

ג. נתנו באילן, למעלה מעשרה טפחים, אין ערובו ערוב. למטה מעשרה טפחים, ערובו ערוב. נתנו בבור, אפלו עמוק מאה אמה, ערובו ערוב. נתנו בראש הקנה או בראש הקנדס בזמן שהוא

תלויש ונעוץ, אפלו גבוה מאה אמה, הרי זה ערוב. נתנו במגדל ואבד המפתח, הרי זה ערוב. רבי אליעזר אומר, אם אינו יודע שהמפתח במקומו, אינו ערוב:

ד. נתגלגל חוץ לתחום, ונפל עליו גל, או נשרף, או תרומה ונטמאת, מבעוד יום, אינו ערוב, משחשכה, הרי זה ערוב. אם ספק, רבי מאיר ורבי יהודה אומרים, הרי זה חמר גמל. רבי יוסי ורבי שמעון אומרים, ספק ערוב, פשר. אמר רבי יוסי, אבטולמוס העיד משום חמשה זקנים על ספק ערוב שפשר:

ה. מתנה אדם על ערובו ואומר, אם באו גויים מן המזרח, ערובי למערב. מן המערב, ערובי למזרח. אם באו מכאן ומכאן, למקום שארצה אליו. לא באו לא מכאן ולא מכאן, הריני כבני עירי. אם בא חכם מן המזרח, ערובי למזרח. מן המערב, ערובי למערב. בא לכאן ולכאן, למקום שארצה אליו. לא לכאן ולא לכאן, הריני כבני עירי. רבי יהודה אומר, אם היה אחד מהן רבו, הולך אצל רבו, ואם היו שניהם רבותיו, למקום שירצה ילך:

ו. רבי אליעזר אומר, יום טוב הסמוך לשבת, בין מלפניה ובין מלאחריה, מערב אדם שני ערובין ואומר, ערובי הראשון למזרח, והשני למערב. הראשון למערב, והשני למזרח. ערובי הראשון, והשני כבני עירי. ערובי השני, והראשון כבני עירי. וחכמים

אומרים, מערב לרוח אחת, או אינו מערב כל עקר. או מערב לשני ימים, או אינו מערב כל עקר. כיצד יעשה. מוליכו בראשון, ומחשיך עליו ונוטלו ובא לו. בשני מחשיך עליו ואוכלו. ונמצא משתכר בהליכתו ומשתכר בערובו. נאכל בראשון, ערובו לראשון ואינו ערוב לשני. אמר להם רבי אליעזר, מודים אתם לי שכן שתי קדשות:

ז. רבי יהודה אומר, ראש השנה, שהיה גרא שמא תתעבר, מערב אדם שני ערובין ואומר, ערובי בראשון למזרח ובשני למערב, בראשון למערב ובשני למזרח. ערובי בראשון, ובשני כבני עירי. ערובי בשני, ובראשון כבני עירי. ולא הודו לו חכמים:

ח. ועוד אמר רבי יהודה, מתנה אדם על הפלכלה ביום טוב ראשון ואוכלה בשני. וכן ביצה שנוקדה בראשון, תאכל בשני. ולא הודו לו חכמים:

ט. רבי דוסא בן הרפינס אומר, העובר לפני התבה ביום טוב של ראש השנה אומר, הקליצנו ה' אלהינו את יום ראש חדש הזה, אם היום, אם למחר. ולמחר הוא אומר, אם היום, אם אמש. ולא הודו לו חכמים:

